

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1946-1947.

VERGADERING VAN 25 JUNI 1947.

Verslag uit naam van de Commissie van Financiën en van Begroting belast met het onderzoek van het wetsvoorstel waarbij niet schadeloosgestelde oorlogsgeteisterden tijdelijk worden vrijgesteld van de betaling van sommige belastingen.

(Zie nr 69 (zitting 1946-1947) van de Senaat.)

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1946-1947.

SÉANCE DU 25 JUIN 1947.

Rapport de la Commission des Finances et du Budget chargée d'examiner la proposition de loi tendant à exempter temporairement les sinistrés de guerre non indemnisés du paiement de certains impôts.

(Voir le n° 69 (session de 1946-1947) du Sénat.)

Aanwezig : de hh. VAN OVERBERGH, voorzitter; ALLEWAERT, BOUILLY, DE BRUYNE (V.), Baron DE DORLODOT, DELMOTTE, DE SMET (P.), DOUTRE-PONT, HARMEGNIES, RONSE, RONVAUX, SCHOT, TAILLARD, VAN LAEYS, VAN OUDENHOVE, VOS en DE CLERCQ, verslaggever.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Volgens het wetsvoorstel van onze geachte collega, de h. Baron de Dorlodot, zou een natuurlijke of rechtspersoon, die oorlogsschade heeft geleden, vrijstelling kunnen vragen van betaling van de belasting op het kapitaal, op de buitengewone winsten of winsten voortvloeiende uit de fiscale amnestie, zolang hij geen vergoeding heeft ontvangen voor de door hem geleden schade.

De vrijstelling zou berekend worden tot een beloop van viermaal het bedrag van de geleden schade, geschat op 10 Mei 1940.

Onze collega beperkt zich er toe te laten gelden dat het onrechtvaardig is dat een geteisterde aan de Staat sommen moet afdragen die bestemd zijn

MESDAMES, MESSIEURS,

D'après la proposition de loi de notre honoré collègue, M. le Baron de Dorlodot, toute personne physique ou morale ayant subi des dommages de guerre, pourrait demander l'exemption de payer l'impôt sur le capital, sur les bénéfices exceptionnels ou résultant de l'amnistie fiscale aussi longtemps qu'elle n'aura pas reçu réparation des dommages éprouvés par elle.

L'exemption se ferait à concurrence de quatre fois le montant des dommages subis estimés au 10 mai 1940.

Notre collègue se borne à faire valoir qu'il est injuste qu'un sinistré doive verser à l'Etat des sommes destinées au règlement des frais de la

voor de regeling van de oorlogskosten, zolang hij zelf niet schadeloos gesteld is voor de verliezen welke de oorlog hem berokkend heeft.

Zijn voorstel maakt geen onderscheid tussen grote en kleine geteisterden.

Welke sympathie men de geteisterden ook toedraagt, een vluchtig onderzoek van het wetsvoorstel bewijst dat het niet kan aanvaard worden.

De Minister van Financiën verzet er zich dan ook kordaat tegen.

Wat betreft de belasting op het kapitaal, dient opgemerkt te worden dat de aanslag slechts gebeurt na aftrek van de schade.

De waarde van het goed wordt vastgesteld na de schade. Wat de buitengewone winsten betreft, ziet men niet in waarom een geteisterde ze niet even goed zou moeten betalen als iedereen.

De uitzonderlijke belastingen werden noodzakelijk gemaakt door de inflatie. Welnu, de belastingplichtige die de belasting op de buitengewone winsten verschuldigd is, heeft voordeel gehaald uit die inflatie, waarvan hij, op zijn minst indirect, gedeeltelijk de oorzaak is.

De belastingplichtigen die in gebreke gebleven zijn om aan hun fiscale verplichtingen te voldoen, genieten van de wet op de amnestie.

Het gaat in onderhavig geval om een gunst.

Men vraagt zich te vergeefs af waarom een geteisterde die belasting niet zou moeten betalen, waar de schuld te zijnen laste bewezen is.

Dit sluit natuurlijk geenszins uit dat, in de bijzonder belangwekkende gevallen, de fiscus zich begrijpend moet tonen en afzien van elke onverantwoordelijke strengheid bij de heffing van belastingen verschuldigd door bijzonder zwaar getroffen geteisterden.

Wij blijven niet stil bij de ernstige gevolgen die de voorgestelde maatregel zou hebben voor de Thesaurie en voor het algemeen financieel stelsel.

guerre aussi longtemps que celui-ci n'a pas été indemnisé des pertes qui lui ont été causées par cette guerre.

Sa proposition ne fait aucune distinction entre grands et petits sinistrés.

Quelle que soit la sympathie que l'on porte aux sinistrés, un examen rapide de la proposition de loi prouve qu'elle ne peut être acceptée.

Aussi M. le Ministre des Finances s'y oppose-t-il catégoriquement.

En ce qui concerne l'impôt sur le capital, il importe de faire remarquer que la taxation n'a lieu que dégâts déduits.

La valeur du bien est établie après sinistre. Quant aux bénéfices exceptionnels, on ne voit pas pourquoi un sinistré ne devrait pas les payer comme tout le monde.

Les impôts exceptionnels ont été rendus nécessaires par l'inflation. Or, le contribuable, redevable de l'impôt sur bénéfices exceptionnels, a tiré profit de cette inflation, dont il est à tout le moins indirectement, partiellement la cause.

Les contribuables restés en défaut d'accomplir leurs obligations fiscales, bénéficient de la loi sur l'amnistie.

Il s'agit dans l'espèce d'une faveur.

On se demande vainement pourquoi un sinistré ne devrait pas s'acquitter de cet impôt, alors que la faute à sa charge est prouvée.

Ceci évidemment n'exclut nullement que dans les cas particulièrement intéressants, le fisc ne doive se montrer compréhensif et s'abstenir de toute rigueur injustifiée dans la perception des impôts dus par des sinistrés particulièrement éprouvés.

Nous ne nous attardons pas sur les conséquences graves qu'aurait la mesure préconisée sur la trésorerie et le système financier général.

De vrijstelling zou berekend worden op viermaal het bedrag van de geleden schade, geschat op 10 Mei 1940.

Wij zullen slechts doen opmerken dat het Departement van Financiën op dit ogenblik noch ambtenaren noch een organisme bezit die doeltreffend tot die schatting zouden kunnen overgaan. Anderdeels, is het onmogelijk met een zekere benadering de tijd te bepalen welke die formaliteiten zouden in beslag nemen.

Practisch is de maatregel onuitvoerbaar.

Bij de stemming, werd het voorstel met 12 tegen 1 stem verworpen.

Dit verslag werd bij eenparigheid van stemmen, min één onthouding, goedgekeurd.

De Voorzitter,
CYR. VAN OVERBERGH.

De Verslaggever,
J. DE CLERCQ.

L'exemption serait calculée sur quatre fois le montant des dommages subis estimés au 10 mai 1940.

Nous nous bornerons à faire observer que le département des finances ne possède, à l'heure actuelle, ni fonctionnaires, ni organisme qui pourraient efficacement procéder à cette estimation. D'autre part, il est impossible de préciser avec une certaine approximation le temps que prendraient ces formalités.

Pratiquement la mesure est inexécutable.

Au vote la proposition fut rejetée par 12 voix contre une.

Le rapport a été approuvé à l'unanimité moins une abstention.

Le Président,
CYR. VAN OVERBERGH.

Le Rapporteur,
J. DE CLERCQ.